

Процес звикання до шкільних вимог і порядків, нового для п'ятикласників оточення, нових умов життя розуміється як адаптація. Адже дитина в школі адаптується не тільки до своєї соціальної ролі, але перш за все до особливостей засвоєння знань у нових умовах.

1. Якщо Вас щось турбує в поведінці дитини, якомога швидше зустріньтеся і обговоріть це із класним керівником, шкільним психологом, соціальним педагогом.

2. Якщо в родині відбулися події, що вплинули на психологічний стан дитини, повідомте про це класного керівника. Саме зміни в сімейному житті часто пояснюють раптові зміни в поведінці дітей.

3. Цікавтеся шкільними справами, обговорюйте складні ситуації, разом шукайте вихід із конфліктів.

4. Порадьте дитині в складних ситуаціях звертатися за порадою до класного керівника, шкільного психолога, соціального педагога.

5. Не слід відразу послабляти контроль за навчальною діяльністю, якщо в період навчання в початковій школі вона звикла до контролю з Вашого боку. Привчайте дитину до самостійності поступово: вона має сама збирати портфель, телефонувати однокласникам і питати про уроки тощо.

Як допомогти дитині у навчанні?

Дуже часто у п'ятикласників можуть виникнути проблеми у навчанні. Батьки не повинні це сприймати занадто трагічно, але з'ясувати причини цього потрібно.

Першопричина – це нові вчителі, нові предмети. У початкових класах у дітей була одна вчителька, яка добре знала кожну дитину, її здібності, слабкі та сильні місця. І діти за чотири роки пристосувалися до її вимог. У п'ятому класі кожний предмет викладає окремий вчитель. Вимоги до навчання різні. І дитині часом важко зорієнтуватися у цих вимогах. У цей період може охолонути цікавість до навчання, можуть виникнути скарги на те, що багато задають, нецікаво...

Батьки повинні допомогти дитині в адаптаційний період (зазвичай це перша чверть навчального року), пояснити, що не все у навчанні цікаво. Навчання – це гарний спосіб виховувати свою силу волі, тому дайте дитині змогу розвиватися, не виконуйте за неї домашні завдання. Радійте разом з дитиною, сумуйте разом з нею, але ніколи не карайте за погані оцінки. Це може викликати тільки негативне ставлення до шкільних предметів.

Допомагаючи дитині, підтримуйте зв'язок з учителями, щоб ваші вимоги і вимоги вчителів до навчання були однакові.

Пам'ятайте, що у п'ятому класі у вашої дитини формується ставлення до навчання на весь подальший час: як учень провчиться у п'ятому класі, так він і буде ставитися до навчання в старших класах.

Чому діти не хочуть вчитися?

Більшість батьків вважають, що в основі відмови дитини готувати уроки лежить звичайна лінь. Але та ж сама «ледача» дитина годинами щось майструє або читає, охоче миє посуд, пилює квартиру, ліпить піріжки. Виходить справа не в природній ліні! А в чому ж?

1. У панічному страху невдачі. Страх настільки сильний, що він заважає дитині зосередитися. При чому дитина на відміну від дорослого далеко не завжди усвідомлює те, що з нею відбувається:

від цього розгублюється ще більше. Поведінка цих дітей не передбачувана. Вигляд у них відчужений, майже безтурботний. Насправді дитина глибоко травмована шкільними невдачами і, якщо цю травму вчасно не усунути, може розвинути так званий шкільний невроз. А він чреватий і нервовими зривами, і різними психічними захворюваннями. Тому слід запастися терпінням і допомагати синові або дочці готувати уроки. Навіть якщо, на вашу думку, вони цілком здатні робити їх самостійно.

2. В об'єктивних труднощах. Якщо ваша дитина постійно ухиляється, наприклад, від занять з математики, не поспішайте навішувати на неї ярлик патологічного ледаря. Можливо, їй не дається логічне мислення. У цьому випадку, після того як труднощі залишилися позаду, вона зазвичай перестане ухилятися від уроків.

3. У бажанні повернути до себе увагу. Таким дітям не вистачає батьківського тепла. Вони відчують себе самотніми і розуміють, що шкільна неуспішність – це мало не єдиний спосіб викликати неспокій дорослих.

1. Якщо Вас щось турбує в поведінці дитини, якомога швидше зустріньтеся і обговоріть це із класним керівником, шкільним психологом.
2. Якщо в родині відбулися події, що вплинули на психологічний стан дитини, повідомте про це класного керівника. Саме зміни в сімейному житті часто пояснюють раптові зміни в поведінці дітей.
3. Цікавтеся шкільними справами, обговорюйте складні ситуації, разом шукайте вихід із конфліктів.
4. Допоможіть дитині вивчити імена нових учителів, запропонуйте описати їх, виділити якісь особливі риси.
5. Порадьте дитині в складних ситуаціях звертатися за порадою до класного керівника, шкільного психолога.
6. Не слід відразу ослаблювати контроль за навчальною діяльністю, якщо в період навчання в початковій школі вона звикла до контролю з вашого боку. Привчайте дитину до самостійності поступово: вона має сама збирати портфель, телефонувати однокласникам і питати про уроки тощо.
7. Основними помічниками у складних ситуаціях є терпіння, увага, розуміння.
8. Головне новоутворення підліткового вікового періоду – відкриття своєї індивідуальності, свого «Я». Підвищується інтерес до свого тіла, зовнішності.
9. Зростає дух незалежності, який впливає на стосунки підлітка в родині, школі.
10. У дітей настає криза, пов'язана з бажанням здобути самостійність, звільнитися від батьківської опіки, з'являється страх перед невідомим дорослим життям.
11. Бажання звільнитися від зовнішнього контролю поєднується зі зростанням самоконтролю й початком свідомого самовиховання.
12. Внутрішній світ дитини ще нестабільний, тому батькам не слід залишати своїх дітей без нагляду. Підліток дуже вразливий і легко піддається впливам як позитивним, так і негативним.
13. Розширюється коло спілкування, з'являються нові авторитети.
14. Недоліки й суперечності в поведінці близьких і старших сприймаються гостро й хворобливо.
15. У батьках підлітки хочуть бачити друзів і порадників, а не диктаторів.

У п'ятому класі дитина дуже емоційна, навіть у ставленні до навчальних предметів. Діти із задоволенням беруться за все, що їм до вподоби. Але, зустрівшись з першими труднощами, швидко втрачають зацікавлення у предметі. Емоційність п'ятикласників така висока, що навіть добрі емоції можуть викликати негативну дію.

П'ятикласники дуже активні, багато хочуть зробити, але мало що вміють. Тому необхідно підтримувати їх ініціативність, допомагати у справах.

Якщо ваша дитина має якісь особливі риси характеру (імпульсивність, образливість, підвищену чутливість тощо) або здоров'я, негайно повідомте про це класного керівника.

Знайдіть час познайомитися з вчителями-предметниками. Чим раніше ви це зробите, тим легше буде подолати перешкоди, які будуть виникати у процесі навчання.

Якщо ваша дитина чимось ображена, не треба негайно йти до школи і звинувачувати вчителя. Дитина, безумовно, говорить вам правду, але це тільки її бачення проблеми. Прислухайтесь і до інших учасників подій, тоді ви можете адекватно сприйняти події, що сталися.

Пам'ятайте, ви не зможете все життя прожити за дитину, вона повинна навчитися розв'язувати конфліктні ситуації самостійно.

Часто ви можете почути від своєї дитини, що їй важко, раніше було краще. Допоможіть дитині пристосуватися до нових умов життя. Вашій дитині зараз важко. Ви повинні бути поряд, щоб допомогти дитині перерости цей період!

«Коли все нормально, мама мене не помічає. У неї дуже багато роботи», - чесно признаються вони. Такі діти не сідають удень за уроки, а чекають приходу батьків із роботи і потім цілий вечір «тягнуть резину», не даючи їм ні хвилини спокою.

Погрози і покарання у цьому випадку неефективні. Адже по суті виходить, що дитину карають за її жадання любові. Тому перш за все батьки повинні оточити сина або дочку теплом і турботою. І навіть якщо їм здається, що вони отримують все це із лишком.

Коли дитина робить уроки, присуньтеся до неї ближче, погладьте по голові, по спинці, пошепчіть на вушко що-небудь ласкаве і підбадьорююче. Часто дітям потрібна не стільки реальна допомога, скільки відкритий вираз батьківських відчуттів. Тому головне не гарячкувати і не вважати втраченим той час, яким ви проведете, сидячи поряд з дітьми за письмовим столом.